

De ontwikkeling van het testbewijs en de bijbehorende apps is door de overheid ter hand genomen. Dat heeft meerdere redenen.

Allereerst krijgt het testbewijs, mede volgend op het advies van de Gezondheidsraad, een wettelijke basis. De tijdelijke wet zal binnenkort aan uw Kamer worden aangeboden. Uit de wettelijke plicht om het bewijs van een negatieve test te kunnen tonen volgt ook een zorgplicht bij de overheid om de betrouwbaarheid van testbewijzen te garanderen. Dit op zichzelf kan ook aan de markt overgelaten worden, waarbij de overheid eisen stelt aan partijen en de producten ook aan deze eisen worden getoetst. De inrichting van zo'n stelsel is, denk aan eerdere ontwikkelingen zoals eHerkenning en MedMij, niet eenvoudig en niet op korte termijn te realiseren.

Via aanbesteding had ook de keuze voor één privaat testbewijs kunnen worden gemaakt. Er zijn veel waardevolle initiatieven in de markt die aangeven delen van de functionaliteit voor een testbewijs te kunnen ondersteunen. Denk aan persoonlijke gezondheidsomgevingen of de toepassingen Unlock, Mijnida en Irma.

Zowel de verwerving via aanbesteding van één van de alternatieven als de inrichting van een stelsel had tijd gevegd die er op dit moment niet is. Het tijdelijke testbewijs is immers bedoeld om op zeer korte termijn te worden beproefd en na inwerkingtreding van de tijdelijke wet ingevoerd te worden.

Daarnaast is er sprake van een tijdelijke wet waaronder een dus ook tijdelijk testbewijs tot stand komt en zijn er ook inhoudelijke redenen om vooralsnog tot eigen ontwikkeling over te gaan. Een testbewijs geen letterlijk afschrift van een testresultaat, waar veel persoonlijke gegevens op staan, maar een cryptografische representatie daarvan. Standaardisatie van dergelijke bewijzen vindt internationaal nog plaats, waardoor nog geen vast programma van eisen bestaat waarop private partijen kunnen bouwen. Ontwikkeling door de overheid in nauwe afstemming met de doorlopende internationale gesprekken over standaardisatie ligt op dit moment daarom meer voor de hand. Dat de standaarden nog in ontwikkeling zijn bleek recent, toen de Europese Unie meldde dat ze streeft naar een gestandaardiseerd en door overheden afgegeven bewijs waarin zowel een negatieve test, een vaccinatie of een recent doorgemaakt episode de bron kunnen zijn voor een bewijs. Dit stelt weer nieuwe eisen aan de ontwikkeling van deze bewijzen.

Voor burgers is het belangrijk dat er herkenbare apps ontstaan waarop ze kunnen vertrouwen en die ze herkennen. Daarom werken wij aan apps van de overheid die een wettelijke basis kennen, direct uitgezet kunnen worden als het nodig is en zo min mogelijk persoonsgegevens verwerken. Daarom ook worden de apps transparant en in open source ontwikkeld en wordt de broncode ter beschikking gesteld aan andere staten. Door deze openheid kan iedereen die dat wil de ontwikkelingen volgen, meedoen en toetsen.

Ik acht het goed denkbaar dat over enige tijd, mochten de eisen zijn uitgekristalliseerd en bewijzen als deze (internationaal) langer worden toegepast, wordt gewerkt aan een stelsel van toegelaten apps onder een meer blijvend wettelijk kader. Ik denk daarbij onder andere aan het MedMij-afsprakenstelsel. Als burgers straks hun eigen medische gegevens kunnen ophalen in een veilige eigen Persoonlijke Gezondheidsomgeving (PGO) en daar ook testresultaten in kunnen opslaan is het niet onlogisch om ook de mogelijkheid te bieden om vanuit het eigen PGO een bewijs te genereren.